

[Dorit Myltoft]

stændigheder, der muliggør kontakter mellem unge og voksne på en helt anden måde end i skolerne. Det er ønskværdigt, hvis dette fastholdes, men reelt bliver det måske sværere og sværere for virksomhederne at tilbyde de unge dette sociale oplæringsmiljø.

For Det Radikale Venstre er erhvervsuddannelserne en væsentlig krumtap, og det er derfor også bekymrende, at frafaldet er så stort. Praktikpladserne er det ene problemområde, og et andet er skoleperioderne, hvor det glædeligvis er sådan, at skolerne har taget meget positivt imod udfordringen til at ændre »at falde fra« til »at falde til«. Men lærernes efteruddannelse og videreuddannelse er et vigtigt punkt, præcis som vi sagde i forbindelse med behandlingen af den nye folkeskolelov.

Det Radikale Venstre glæder sig til at være med til at skulle udmønte denne redegørelse i handling til gavn for de unge.

Tove Videbæk (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti skal der lyde en tak til undervisningsministeren for en god redegørelse, der indeholder en lang række spændende og visionære initiativer og udviklingsmuligheder.

12.000 ud af hver ungdomsårgang får ingen uddannelse, efter at de er gået ud af folkeskolen, og det er alt for mange. Kristeligt Folkeparti ser undervisningsministerens redegørelse som et modigt forsøg på nytænkning, et bud på en mere sammenhængende ungdomspolitik og et forslag om 10 forskellige initiativer, der samlet skal sikre, at målet nås, nemlig at alle unge og alle grupper af unge får reel mulighed for at tage en ungdomsuddannelse. Vi har med glæde noteret, at det flere steder i redegørelsen fremhæves, at eleverne skal sættes i centrum, og at alle ungdomsuddannelserne skal være personligt udviklende.

Informationsmæssigt stiller store krav om, at vi hele tiden supplerer, fornyr og moderniserer befolkningens uddannelse, og derfor er uddannelse en livslang proces. Børns og unges opvækstvilkår i det moderne samfund stiller nye krav til skole og uddannelse. Derfor skal skolen i fremtiden ikke alene betragtes som lærested, men tillige som være- og virkested, og det nødvendiggør en omlægning af ressourcerne. Uddannelse skal ikke blot sigte på at tjene samfundets økonomiske behov,

men skal også udvikle personligheden, evnen til at samarbejde og evnen til at tilpasse sig nye udfordringer og krav.

Samarbejdet mellem skolen og det omgivende samfund må styrkes. Det bør tilstræbes, at skellet mellem teoretisk og praktisk arbejde ikke bliver unødigt stort, og samtidig bør der lægges vægt på, at også mindre skoler skal have gode muligheder for at bestå.

Det menneskelige potentiale er Danmarks vigtigste råstof, og ikke mindst derfor er det af afgørende betydning for opretholdelsen af velfærdsstaten, at uddannelse og forskning får højeste prioritet. Kun på den måde vil vi kunne klare os internationalt.

Jeg vil her knytte et par kommentarer til nogle af de konkrete initiativer, undervisningsministeren nævner i sin redegørelse, bl.a. punkterne »Jagten på frafald« og »Lyst til fortsat uddannelse«. Det er vigtige og gode initiativer, som skal støtte eleverne og vejlede dem, så de får lyst til at fortsætte med at lære noget nyt og eventuelt gå videre i uddannelsessystemet.

Forslagene om den frie ungdomsuddannelse og brobygningsforløbene virker som spændende udfordringer. Disse initiativer henvender sig især til unge, som ikke kan finde sig til rette i det etablerede ungdomsuddannelsessystem, og også disse uddannelsesstilbud sigter primært på at styrke den unges personlige udvikling. Man kunne måske tilføje ordningerne yderligere kolorit og tiltrækningskraft, hvis de kunne omfatte kombinationsmuligheder med udlandsophold. Det kunne f.eks. dreje sig om volontørordninger, sprog og kulturforståelse med undervisning her i landet i et andet lands sprog og kultur, som blev fulgt op med et ophold i det pågældende land. Der kunne f.eks. tages udgangspunkt i EU-landene.

Endvidere tror vi, at det er vigtigt at få motions- og idrætsområdet med, så idræts- og idrætslederuddannelser m.fl. vil kunne blive en naturlig del af de førnævnte initiativer. Vi mener også, at det er vigtigt at sikre, at folkeoplysningsområdet – daghøjskoler, efterskoler og private skoler i det hele taget – får økonomiske muligheder for at være med og deltage på dette område, ligesom det må være muligt at inddrage medieskoler, dramaskoler og private skoler, der ikke er registreret som daghøjskoler.